

הַשֵּׁר הַיְהוּדִי שֶׁנֶּצֶל מִהַעֲלִיָּה

בס"ד

לְמֶלֶךְ אֶחָד הָיָה שֵׁר יְהוּדִי חָכָם וּמְצַלַּח,
וְעָשִׂיר גָּדוֹל. הַשָּׂרִים הָאַחֲרִים, הַגּוֹיִים,
קָנְאוּ בּוֹ מְאֹד וְנָסוּ לְגָרֵם לְמֶלֶךְ לְשָׂנֵא אוֹתוֹ.
הֵם סָפְרוּ לְמֶלֶךְ שֶׁהַשֵּׁר הַיְהוּדִי גּוֹנֵב
מִהָאוֹצְרוֹת שֶׁבְּאַרְמוֹן.

אֵד הַמֶּלֶךְ הַכִּיר אֶת הַשֵּׁר שְׁלוֹ הַיֵּטֵב, וַיַּדַּע
שֶׁהוּא יֵשֵׁר וְהַגּוֹן. "אַתֶּם מְדַבְּרִים מִתּוֹךְ
קְנֵאָה", אָמַר הַמֶּלֶךְ לַשָּׂרִים.
אָבֵל הַשָּׂרִים לֹא הִפְסִיקוּ, שׁוֹב וְשׁוֹב אָמְרוּ
לְמֶלֶךְ שֶׁהַשֵּׁר הַיְהוּדִי גּוֹנֵב מִמֶּנּוּ.
בְּסוֹף נִכְנַע הַמֶּלֶךְ וְקָרָא לַשֵּׁר הַיְהוּדִי שֶׁיָּבֹא
אֵלָיו לְחֻקִּירָה.

חָקַר הַמֶּלֶךְ אֶת הַשֵּׁר: "כַּמָּה רְכוּשׁ יֵשׁ
לָךְ?"

עֲנֵה הַשָּׂר: "מִלִּיּוֹן דּוֹלָר".

אָבֵל הָאֲמֵת הֵיְתָה שְׁהַרְכוּשׁ שְׁלוֹ הֵיָה שׁוֹה

פִּי עֵשָׂר!

הַמֶּלֶךְ יָדַע שֶׁלִּשְׂר יֵשׁ הַרְבֵּה יוֹתֵר כֶּסֶף.

הוּא כָּעַס עָלָיו מְאֹד, וְצִוָּה לַעֲשׂוֹת רְשִׁימָה

שֶׁל כָּל רְכוּשׁוֹ שֶׁל הַשָּׂר הֵיְהוּדִי.

וְאִז רָאוּ שֶׁהַשָּׂר שָׁקֵר, וְשֶׁהַרְכוּשׁ שְׁלוֹ שׁוֹה

פִּי עֵשָׂר!

הַמֶּלֶךְ פֶּעַס עָלָיו וְרָצָה לְהַחֲרִים אֶת כָּל

רְכוּשׁוֹ.

”אֵיךְ הֵעֵזְתָּ לְשַׁקֵּר כֹּדֵךְ?” שָׁאַל אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ,

אָמַר הַיהוּדִי: ”לֹא שִׁקְרָתִי, הַכֹּל אִמְתָּ.

אֲנִי רָגִיל תָּמִיד לְרַשֵּׁם בְּפִנְקָס מִיַּחַד אֶת

הַמַּעֲשֵׂר שֶׁאֲנִי נוֹתֵן לְצַדָּקָה, כִּשֶׁהַמֶּלֶךְ שָׁאַל

אוֹתִי כִּמָּה שָׂוֶה הָרְכוּשׁ שְׁלִי – עֲנִיתִי אֶת

הַסָּכּוּם שֶׁכָּתוּב בְּפִנְקָס הַצַּדָּקָה שְׁלִי, כִּי זֶה

בְּאִמְתָּ הָרְכוּשׁ שֶׁנִּשְׁאַר תָּמִיד שְׁלִי וְאֵף אֶחָד

לֹא יִכּוֹל לְקַחַת אוֹתוֹ מִמֶּנִּי, אֵד שְׁאַר

הָרְכוּשׁ? אֲנִי אֵף פֶּעַם לֹא יוֹדַע אִם זֶה יִשְׁאַר

שְׁלִי אוֹ לֹא. הִנֵּה, הַמֶּלֶךְ רוֹאֶה שֶׁכָּל הָרְכוּשׁ

יִכּוֹל לְהִלָּקַח מִמֶּנִּי עִכְשָׁנוּ. וּמָה נִשְׁאַר לִי?

רַק הַכֶּסֶף שֶׁנִּתְּתִי לְצַדָּקָה – הַזְכוּת הַזֹּאת

שְׁמוּרָה לִי בַּשָּׁמַיִם לְעוֹלָמִים”

כְּשֶׁרָאָה הַמֶּלֶךְ אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיקָה וְאֶת מֵה
שְׂפָתַיבּ בּוֹ, הוּא הֶעֱרִיכוּ וְכִבְדּוּ יוֹתֵר.
כֶּד, מִסְבִּיר רַבִּי זְלַמֵּן סוֹרוֹזְקִין, צָרִיךְ
הָאָדָם לְהִתְיַחֵס לְכֶסֶף. עָלֵינוּ לְדַעַת, שֶׁרַק
מֵה שְׁנוֹתַיִם לְצַדִּיקָה נִשְׁאַר שְׁלָנוּ לְתַמִּיד.
שְׁאַר הַכֶּסֶף אֵינוֹ שְׁלָנוּ, וְכָל לֹא בְרוּר
שֶׁיִשְׁאַר אֲצִילָנוּ.

וְזֶה מֵה שְׂפָתַיבּ: "אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לְכַהֵן לֵאמֹר

יְהִיָּה" – מֵה שֶׁהָאָדָם יִתֵּן לְכַהֵן, "לֵאמֹר

יְהִיָּה" – זֶה יִשְׁאַר שְׁלָנוּ לְתַמִּיד, וְאִישׁ לֹא

יֻכַל לְקַחַת מִמֶּנּוּ אֶת הַמִּצְוָה, שֶׁהִיא

הַרְכוּשׁ הָאֱמֵתִי שֶׁל הָאָדָם.

בְּפֶרֶשְׁתָּנוּ